

روانسازی تجارت

بخش دوم - قسمت دوم

از: تام باترلی (Tom Butterly)

گردهمایی یکی در سال ۱۹۹۸ با تاکید بر اولویت‌های مورد نظر جامعه تجارت و دیگری در سال ۲۰۰۱ با عنایت به نیازهای کشورهای در حال توسعه به کمک‌های فنی و ایجاد ظرفیت در روان‌سازی تجارت برگزار نمود.

این موضوع مجدداً در جلسه وزاری دوحه در نوامبر ۲۰۰۱ میلادی مورد بحث قرار گرفت. "اعلامیه وزاری دوحه" مقرر نمود که مذاکرات مربوط به روان‌سازی تجارت بعد از نشست پنجم کنفرانس وزاری ۲۰۰۳ مکزیک دنبال خواهد شد.

متن اعلامیه به شرح زیر است:

۲۷- با قبول نیاز جهت ایجاد تسهیلات در محل و تحویل و ترخیص کالا (شامل کالای در حال ترانزیت) و نیاز به ایجاد تسهیلات در امر کمک‌های فنی و ظرفیت‌سازی در این زمینه موافقت می‌نماییم که مذاکرات بعد از نشست پنجم کنفرانس وزاری بر مبنای تصمیمی که باید با اجماع علنی در آن نشست در مورد نحوه انجام مذاکرات صورت گیرد، پیگیری گردد. در فاصله زمانی تا نشست پنجم، "شورای تجارت کالا" امر بررسی، شفاف‌سازی و بهبود مشکلات مربوط به مواد ۴ و ۸ و ۱۰ موافقتنامه گات ۱۹۹۴ را برحسب مورد به عهده گرفته و نیازهای روان‌سازی تجارت و اولویت‌های اعضا بخصوص کشورهای در حال توسعه و دارای حداقل توسعه را معین خواهد نمود. ما خود را متعهد به تضمین کمک‌های فنی کافی و حمایت از ایجاد ظرفیت در این زمینه می‌نماییم.

رویکرد سازمان جهانی تجارت در قبال روان‌سازی تجارت در آینده نیز همچنان از استدلال و نظرسنجی بین کشورهای عضو تبعیت خواهد کرد. در گذشته دو تفکر عمده در این مورد جریان داشته است: عده‌ای

اقتصادی سازمان ملل برای اروپا به منظور چاره‌اندیشی جهت برون‌رفت از این مشکلات و گسترش مزایای تجارت آزاد و با اتکا به تجارب ارزنده خود در زمینه روان‌سازی تجارت، گردهمایی ماهه سال ۲۰۰۲ میلادی را برپا نمود تا فضایی مناسب و بی‌طرف برای تصمیم‌گیران بخش خصوصی و عمومی به وجود آید. تشکل‌ها و شرکت‌های علاقمند به امر روان‌سازی تجارت از نقاط مختلف جهان گردهم آمدند تا نظرات و ملاحظات عملی خود را در زمینه روان‌سازی تجارت در محیط جدید جهانی مطرح نمایند.

روانسازی تجارت، دوحه و سازمان جهانی تجارت

اگرچه فعالیت‌های مربوط به روان‌سازی تجارت سابقه‌ای طولانی‌تر از نیم قرن دارد ولی توجه "اعلامیه وزاری دوحه" به آن حساسیت جدیدی از نظر سیاسی به موضوع بخشید تا جایی که امروزه نیاز به تعریف مجدد مفاهیم اصلی آن غیرقابل انکار می‌باشد. روان‌سازی تجارت در دسامبر ۱۹۹۶ میلادی برای اولین بار در دستور کار نشست وزاری سازمان جهانی تجارت در سنگاپور قرار گرفت. بنا به تصمیم اتخاذ شده در آن زمان، موافقت شد که "شورای تجارت کالا" انجام مطالعات تشریحی و تحلیلی مورد نیاز را بعهده‌گیرد و ضمن بررسی میزان مطالعات انجام شده در زمینه آسان‌سازی مراحل تجارت زیر نظر سایر سازمان‌های ذیربط، محدوده مقررات مورد نیاز برای سازمان جهانی تجارت را در این زمینه تعیین نماید. بعلاوه برنامه فوق مطالعات تحلیلی قابل توجهی بر مبنای تقاضای جمع‌کنندگی از اعضای سازمان جهانی تجارت انجام شد. با توجه به ارتباط سایر سازمان‌های بین‌المللی با موضوع سازمان تجارت جهانی دو نوبت

اشاره

پیشرفت‌های چشمگیر تکنولوژی‌های جدید پیوسته جهان را کوچکتر از گذشته نشان می‌دهد. از طرف دیگر، عبور کالا و اطلاعات از مرز کشورها بسیار ساده‌تر از گذشته صورت می‌گیرد. اقدامات اتخاذ شده در زمینه روان‌سازی تجارت جهانی این امکان را افزایش می‌دهد که حرکت کالا بین کشورهای جهان و جریان اطلاعات تجاری سریع‌تر از گذشته ممکن گردد. روان‌سازی تجارت کمک می‌کند تا عامل رقابت‌پذیری بین فعالان تجارت جهانی تقویت گردد، فضای تجاری قابل اعتمادتری شکل گیرد و رشد اقتصاد جهانی و کاهش فقر قرین تحقق گردد. فرآیند تجارت جهانی به شرطی که ساده، شفاف و کارا تعیین شود و در یک نظام باز و منسجم تجاری عمل نماید و با استانداردهای قابل اجرای تجارت جهانی همراه باشد، کیفیت و شرایط سرمایه‌گذاری و تجارت را بهبود خواهد بخشید. البته دستیابی به تمامی مزایای حاصل از روان‌سازی تجارت جهانی بدون حمایت اراده سیاسی کشورها میسر نمی‌گردد. کنفرانس بین‌المللی روان‌سازی تجارت که توسط "کمیسیون اقتصادی سازمان ملل برای اروپا" در روزهای ۲۹ و ۳۰ ماه مه سال ۲۰۰۲ میلادی تشکیل گردید، الزام به وجود اراده سیاسی جهت اعمال معیارهای روان‌سازی تجارت را روشن نمود.

به‌رغم نکات مثبت فوق، هر روز نگرانی‌های جدیدی در رابطه با بروز شکاف‌های فزاینده بین کشورهای مشتاق به فعالیت در تجارت جهانی به خصوص بین کشورهای توسعه‌یافته از یک طرف و کشورهای در حال رشد و یا در مرحله گذار از طرف دیگر، عنوان می‌گردد. کمیسیون

کاربری نظام قانونگرایی الزام‌آور را به نحوی که در سایر موافقتنامه‌های سازمان جهانی تجارت عمل می‌شود، تجویز می‌کنند در حالی که عده دیگر برقراری یک سلسله اصول راهنما یا هر فرایند غیر الزام‌آور دیگر را به عنوان قدم اول رسیدن به اهداف روانسازی تجارت در ساختار تجارت جهانی ترجیح می‌دهند. اکنون باید دید بعد از کنفرانس وزرای چهارم چه تغییراتی در این دو تفکر رایج قبل از دوحه پیدا خواهد شد. بزرگترین مشکل به هر حال مربوط به اجرایی کردن تفکر منتخب از نظر تخصص، منابع مالی و آمادگی دولت‌ها برای پذیرش تعهد نسبت به اصلاحات می‌باشد. همگان اتفاق نظر دارند که پیشرفت در این زمینه مستلزم تهیه و تدارک کمک‌های فنی عمده در ایجاد سیاست‌ها و ظرفیت‌های مناسب در روانسازی تجارت به کشورهای در حال توسعه یا در مرحله گذار می‌باشد.

مزایای روانسازی تجارت

مزایای حاصله از روانسازی تجارت برای اقتصادهای در حال توسعه اهمیت به سزایی دارد زیرا از بین بردن ناکارآمدی‌های تجارت نسبت به تبدیل یا لغو تعرفه‌ها مزایای فراوان تری برای صنعت دارد. علاوه بر آن، روانسازی تجارت به‌خصوص برای شرکت‌های کوچک و متوسط که هزینه‌های نسبی رعایت مقررات و تشریفات بالاتری دارند، مفیدتر است. اهمیت روانسازی تجارت در جذب سرمایه‌گذاری خارجی به‌خصوص در زمینه سرمایه‌گذاری‌های مربوط به زنجیره تدارکاتی که برخورداری از یک فرایند کارایی تجاری اساسی می‌باشد، روز به روز رو به افزایش است.

در دهه گذشته پیشرفت‌های زیادی در اجرای سیاست‌های روانسازی تجارت و تکنولوژی‌های حامی چه در کشورهای پیشرفته و چه در کشورهای در حال توسعه صورت گرفته است ولی این کار همچنان مشکل و پیچیده بوده است. روانسازی تجارت سعی می‌کند فعل و انفعالات و روابط

خصوصی و عمومی پیچیده تجارت را در سطح جهانی هماهنگ نماید؛ دستیابی به چنین هدفی حتی در سطح ملی ناباورانه است. برای مثال، اگر تصور کنید که چقدر مشکل است همگی سازمان‌های ملی یک کشور را در قبول یک استاندارد مشترک اطلاعات و روش‌ها هم آوا نمایید، می‌توانید نتیجه‌گیری کنید که حصول چنین مقصودی در سطح جهانی با چه مشکلاتی مواجه خواهد بود. تازه شرایط بسیار متفاوت هر کشور و هر منطقه و نیاز مبرم بعضی از

**حجم تولیدات یک سیستم
اقتصادی تابعی است از
فاکتورهای کارگر، ماشین‌آلات، و
سرمایه انسانی و همچنین میزان
بهره‌وری ترکیب این عوامل در
تولید کالا و خدمات ولی به نظر
می‌رسد عوامل یاد شده به تنهایی
موجب رشد نخواهد شد.**

کشورهای در حال رشد به توسعه ساختاری و اصلاحات اقتصادی خرد را باید به مشکل اضافه نمود. در نتیجه، نباید از مشکلات و محدودیت‌های پیش‌رو در ارزیابی امکانات اجرایی میانی روانسازی تجارت به‌خصوص معیارهای پیشرفته روانسازی مثل استراتژی مدیریت ریسک غافل بود. در واقع، هم باید مزایای بکارگیری سیستم‌ها و روش‌های جدید را بررسی نمود و هم زیان‌ها و هزینه‌های حاصل از عدم بکارگیری چنین روش‌هایی را اندازه گرفت.

اهداف روانسازی تجارت و تجارت الکترونیکی صرفاً معطوف به صرفه‌جویی در هزینه‌ها نمی‌باشد بلکه مهم‌تر از آن اینکه این دو مقوله بیشتر جنبه‌های توسعه تجارتی تکنیک‌های روانسازی را مشهود می‌نماید. افزایش درآمدها از طریق تجارت الکترونیکی و استفاده از شبکه جهانی اینترنت و استانداردهای وابسته مانند ebXML منجر

به ایجاد فرصت‌های جدید تجاری و کانال‌های درآمدی که به تجارت جدید و امکانات جدید حمل و نقل متصل می‌باشد، می‌گردد. این فرصت‌های ایجاد شده هزارها میلیارد دلار ارزش دارند.

سنجش مزایا

اگرچه روشن است که روانسازی تجارت مزایای مستقیمی برای دولت‌های جامعه تجارت دارد ولی تا امروز سعی ملموسی برای اندازه‌گیری میزان این مزایا مبدول نشده است. مزایای تجاری روانسازی تجارت معادل با صرفه‌جویی در هزینه معاملات است بانضمام فرصت‌های قابل ملاحظه تجاری که محصول استفاده از روش‌های روانسازی تجارت می‌باشد. این مزایا شامل کاهش در موارد زیر است:

- هزینه‌های پذیرش (تهیه و ارسال مدارک مورد نیاز)
- هزینه‌های خدماتی (بانکی، بیمه، حمل و نقل، خدمات انتقال کالا و غیره)
- هزینه‌های مربوط به زمان (زمان انجام تشریفات قانونی و زمان مراحل اجرایی)
- هزینه فرصت‌های تجاری (فرصت تجاری از دست رفته و یا در نظر گرفته نشده)
- عامل دوندگی و پیگیری در رابطه با مدیریت مراحل تجاری پیچیده و زمان بر
- هزینه فرصت‌های شخصی (زمان از دست رفته برای انتظار کشیدن در گمرک‌ها و مراجعه به سازمان‌های متفاوت و تسلیم مدارک) که برای شرکت‌های کوچک و متوسط معضل جدیدی است.
- هزینه‌های مرتبط با رویدادهای غیرقابل

پیش‌بینی و فساد اداری سازمان آپک برآورد نموده است، سیاست‌های روانسازی تجارت که تاکنون اجرا شده است، تا سال ۲۰۰۱ میزان ۰/۲۵ درصد به تولید ناخالص داخلی خواهد افزود (یا معادل ۴۶ میلیارد دلار با قیمت‌های پایه ۱۹۹۷)، این رقم را مقایسه نمایند با میزان ۰/۱۶ درصد افزایش تولید ناخالص داخلی حاصل از

سیاست‌های رهاسازی تجارت (لغو تعرفه‌ها). ایجاد شبکه روانسازی تجارت در سنگاپور که اجازه می‌دهد تجار مستقیماً از دفتر کار خود از طریق کامپیوتر اقلام مربوط به واردات و صادرات خود را اعلام نمایند، مبلغی معادل یک درصد از تولید ناخالص داخلی سنگاپور را پس‌انداز نمود که این مبلغ معادل ۰/۴ درصد کل تجارت خارجی بود. در عرض سه‌سال، این سیستم هزینه‌های خود را جبران نمود. کشور موریتانی سیستم مشابهی ایجاد نمود که نتایج مثبتی داشت و سودآور می‌باشد. گمرک کشور شیلی برآورد نموده است که ایجاد سیستم "دادوستد داده‌های الکترونیکی" (EDI) منتهی به صرفه‌جویی تجاری بیش از یک میلیون دلار امریکایی در ماه گردیده در حالی که کل سیستم پنج میلیون دلار امریکا هزینه داشته است.

در یکی از گزارشات تهیه شده توسط سازمان همکاری‌های توسعه اقتصادی (OECD) تهیه‌کنندگان از قدیمی بودن و عدم قاطعیت در برآوردهای موجود از ارزش روانسازی تجارت شکایت داشته و نیاز به انجام مطالعات بیشتر در این زمینه را خواستار شده‌اند. براساس بررسی مطالعات گوناگون انجام شده نتیجه‌گیری شده که طیف برآوردها برای هزینه‌های معاملات دو تا ۱۵ درصد ارزش معاملات تجاری را تشکیل داده‌اند. براساس برآوردهای مشروح در گزارش، می‌توان گفت که سیاست‌های روانسازی تجارت می‌تواند به صرفه‌جویی معادل دو تا سه درصد ارزش کل تجارت منتهی گردد. البته امکان حصول چنین صرفه‌جویی در هر کشور متفاوت می‌باشد که تابعی از میزان هزینه‌ها و سطح عدم کارایی موجود در هر کشور می‌باشد.

بانک جهانی در حال حاضر سرگرم تحقیق در مورد این مساله مهم در دست برای یکی از پروژه‌های آپک می‌باشد. نتیجه این بررسی‌ها قرار است تا سال ۲۰۰۲ منتشر گردد.

روانسازی تجارت و رشد اقتصادی
چرا بعضی کشورها ثروتمندتر از دیگران

می‌باشند؟ عوامل رشد اقتصادی کدام است؟ چگونه می‌توان رشد را پایدار نگاه داشت؟ این سوالات مدت‌هاست که ذهن اقتصاددانان سیاستمداران را به خود مشغول نموده و البته بحث کامل آن از شمول این

**مزایای حاصله از روانسازی
تجارت برای اقتصادهای
در حال توسعه اهمیت
به سزایی دارد زیرا از بین
بردن ناکارآمدی‌های تجارت
نسبت به تبدیل یا لغو
تعرفه‌ها مزایای فراوان تری
برای صنعت دارد.**

مقاله خارج است. ولی کاملاً روشن است که روانسازی تجارت نقش مهمی در رشد اقتصادی ایفا می‌نماید و به همین دلیل، استفاده از روانسازی تجارت به عنوان ابزاری برای توسعه اقتصادی برای سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیرندگان سیاسی کاملاً حیاتی می‌باشد.

حجم تولیدات یک سیستم اقتصادی تابعی است از فاکتورهای کارگر، ماشین‌آلات، و سرمایه انسانی و همچنین میزان بهره‌وری ترکیب این عوامل در تولید کالا و خدمات ولی به نظر می‌رسد عوامل یاد شده به تنهایی موجب رشد نخواهد شد، ظاهراً عوامل تعیین‌کننده عمیق‌تری در ایجاد رشد دخالت دارند. در این رابطه رودریک در سال ۲۰۰۲ (میلادی ۱) جغرافیا، ۲) تجارت و ۳) نهادها را نام می‌برد.

دیر بازی است که اقتصاددانان موقعیت جغرافیایی یک کشور به خصوص نزدیکی به بازارهای خارج را از عوامل عمده در فرایند توسعه منظور می‌نمایند. غالباً ادعا شده است که تجارت یا مرتبط شدن با اقتصاد جهانی تبدیل به رشد بالاتر شده و نهادهای دارای

کیفیت بالا موجب توسعه تجارت می‌گردند. علاوه بر آن، عنوان شده است که بین تجارت و نهادها رابطه متقابلی وجود دارد. نهادهای پیشرفته تجارت را گسترش می‌دهند و تجارت به نوبه خود در پیدایش نهادها با کیفیت بالا موثر است. واضح است که این دسته از عوامل در کشورهایی که از موقعیت منفی جغرافیایی برخوردار می‌باشند، نقش قوی‌تری دارند. کشورهایی که نزدیک به بازارهای عمده نمی‌باشند ناگزیر با هزینه‌های بالای حمل و نقل مواجه هستند و نقش نهادها به طور نسبی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. دقیقاً در این رابطه است که نقش روانسازی تجارت و تکنیک‌های آن می‌توانند نقش تعیین‌کننده داشته باشند: از طریق جبران معضل هزینه‌های بالای حمل و نقل و از طریق ایجاد تسهیلات در توسعه نهادها با استفاده از روش‌های الکترونیکی در معاملات تجاری و اتوماسیون.

رابطه محکمی بین میزان هزینه‌های حمل و نقل و رشد اقتصادی برقرار شده است. با توجه به نوسان قیمت‌های جهانی (یک تاجر نمی‌تواند روی قیمت‌های جهانی تاثیرگذار باشد) هر چه هزینه حمل و نقل بالاتر باشد، شرکت‌ها پرداخت بیشتری برای واردات خود می‌نمایند و دریافت کمتری در قبال صادرات خود دارند. بنابراین هزینه بالای حمل و نقل بایستی یا از طریق کاهش دستمزدها و یا کاهش هزینه یکی دیگر از عوامل در فرایند تولید موازنه گردد تا شرکت بتواند مجدداً رقابت‌پذیر گردد.

تعرفه‌ها کاهش یافته و هزینه‌های حمل و نقل نیز با توجه به استفاده از سیستم کانتینر و سایر تکنیک‌های جدید حمل و نقل مانند تبادل داده‌های الکترونیکی (که در واقع تکنیکی از روانسازی تجارت محسوب می‌گردد) سیر نزولی داشته است. در نتیجه هزینه‌های مربوط به فرایند عملیاتی به نسبه درصد بالاتری از کل هزینه‌های حمل و نقل را در بر می‌گیرد و به همین دلیل امکان کاهش کل هزینه از طریق بکارگیری تکنیک‌های روانسازی تجارت بیشتر شده

است.

شرکت‌هایی در کشورهای با هزینه حمل و نقل بالا کار می‌کنند، احتمالاً ناچار به پرداخت دستمزد کمتر و قبول بازگشت کمتر سرمایه می‌باشند تا هزینه‌های بالای حمل و نقل را جبران نمایند. در این کشورها علاوه بر ثبات کلی اقتصادی و سیاست‌های تجاری مناسب، استفاده از تکنیک‌های روانسازی تجارت می‌تواند معضلات اداری را قطع و روش‌های اداری و تجاری را منطقی‌تر نموده و در نتیجه، هزینه‌های کلی حمل و نقل را پایین بیاورد.

استانداردها و تکنیک‌های جدید تجارت الکترونیکی از جمله شبکه جهانی اینترنت شمار بالایی از نماد را دگرگون کرده‌اند. بسیاری از خدمات گمرکی دنیا کامپیوتری شده و در رابطه با تجار از وسایل الکترونیکی ارتباطات استفاده می‌گردد. علاوه بر خدمات گمرکی، سایر نهادها و روش‌های کاری از خدمات کامپیوتری بهره می‌برند. برای مثال، در اتحادیه اروپا فرایند ترانزیت کالا اتوماتیک شده و در نظر است

از فرایند "پنجره منفرد" که در آن تجار فقط یک بار اطلاعات مربوط به تحویل کالا را ارائه می‌دهند، استفاده شود. علاوه بر آن، استفاده از وسایل الکترونیکی تبادل اطلاعات مثل EDI و استانداردهای جدید شبکه

شامل خواهد شد و فرصت مناسبی برای افزایش قابل ملاحظه بهره‌وری به وجود خواهد آورد.

در خاتمه، سیاستگذاران باید توجه بیشتری به ابزارهای موجود برای از بین بردن موانع توسعه که منشاء آن عوامل منفی جغرافیایی و هزینه بالای حمل و نقل می‌باشد، بنمایند. طرق مختلف استفاده از اینگونه ابزارها در مدرنیزه کردن نهادها و تشکلهای نیز باید مدنظر قرار گیرد.

از این جهت، سیاست‌های روانسازی تجارت مثل استانداردهای تجارت الکترونیکی می‌توانند در تخفیف هزینه‌های حمل و نقل و همچنین ابزار تجارت الکترونیکی تاثیر فراوانی برای عقلایی کردن و گسترش نهادها و سازمان‌ها داشته باشند. هر دو این عوامل تاثیر فراوانی در رشد اقتصادی دارند.

در یکی از گزارشات تهیه شده توسط سازمان همکاری‌های توسعه اقتصادی (OECD) تهیه‌کنندگان از قدیمی بودن و عدم قاطعیت در برآوردهای موجود از ارزش روانسازی تجارت شکایت داشته و نیاز به انجام مطالعات بیشتر در این زمینه را خواستار شده‌اند.

جهانی اینترنت مزایای فراوانی برای سازمان‌ها و ادارات دولتی دارد. در نهایت، این امر کلیه جنبه‌های خدماتی دولت را

مأخذ: کتاب Trade Facilitation
از انتشارات سازمان ملل
ادامه دارد □

تعرفه جدید خدمات تبلیغاتی نشریه اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران

* با توجه به افزایش چشمگیر تیراژ (شمارگان) نشریه و توزیع دقیق و سراسری آن میان شرکت‌ها، اعضای محترم اتاق و مراکز رسمی مربوطه، تعرفه جدید خدمات به شرح زیر اعلام می‌گردد:

محل چاپ آگهی	نامه اتاق بازرگانی (فارسی) قطع نشریه: ۲۱×۲۷/۵ - اندازه مطلب: ۱۷×۲۲/۵	توضیحات
آگهی‌های رنگی:		
صفحه پشت جلد	۱,۴۰۰,۰۰۰ تومان	- فیش واریز وجه نقد به حساب بانکی ۱۰۱۱۰ بانک ملت، شعبه شرکت نفت، خیابان طالقانی، تهران، یا چک هزینه چاپ آگهی دروجه «اتاق بازرگانی و صنایع معادن ایران» همزمان با پذیرش سفارش چاپ آگهی دریافت می‌شود.
صفحه داخل جلد	۱,۰۰۰,۰۰۰ تومان	
صفحه روبروی شناسنامه	۸۵۰ هزار تومان	- هزینه انجام سفارش چاپ آگهی از اشخاص حقوقی و حقیقی خارجی به دلار دریافت می‌شود.
صفحه اول و صفحه آخر چهار رنگ	۶۰۰ هزار تومان	- اقامتگاه شرکت / موسسه، تعیین کننده خارجی یا داخلی بودن آن می‌باشد.
صفحه وسط	۵۰۰ هزار تومان	- هزینه‌های طراحی، عکاسی و فیلم به عهده آگهی دهنده می‌باشد.
صفحات داخلی	۴۵۰ هزار تومان	- هر صفحه رنگی یا سیاه و سفید رپرتاژ آگهی با قیمت‌های فوق به اضافه هزینه تهیه متن و هزینه طراحی دریافت می‌شود.
آگهی‌های تک رنگ:		
یک صفحه داخلی	۲۵۰ هزار تومان	- توزیع جزوات تبلیغاتی همراه با نشریات، باتوجه به ضخامت کاغذ یا مقوای آن و هزینه پستی مربوطه محاسبه و دریافت خواهد شد.
نیم صفحه داخلی	۱۷۰ هزار تومان	
ربع صفحه	۱۲۰ هزار تومان	